

Het oudste huis van Oeffelt, een zeventiende-eeuwse boerderij, liet de jarenlange restauratie door Peet en Ruud Schreuder dankbaar over zich heen komen. En beloonde hen rijkelijk met originele bedstedes, paneeldeuren én een heuse haardplaats.

PRODUCTIE EN TEKST **MONIQUE VAN DER PAUW**
FOTOGRAFIE **TON BOUWER**

Levens werk



Het pand is rond 1630 gebouwd als hallehuisboerderij, waar mens en dier samenwoonden.

Ze houdt van ‘schuupe’: op de bonnefooi eropuit trekken en dan maar zien wat er op haar pad komt. “Mooie huizen om naar te kijken, een kringloopwinkel, een rommelschuur...” De Brabantse Peet Schreuder doet het al sinds jaar en dag en zo vergaarde ze een aanzienlijk deel van de inrichting van haar boerderij. “We hebben onlangs een Eames-loungechair gekocht, maar dat is vrijwel het enige nieuwe in huis. Als kind was ik al aan het snuffelen naar leuke oude spullen. Ik weet nog dat ik een reistas vond, geruit, vol gespen en knopen. Die heb ik nog steeds; de knopen bewaar ik in een weckpot, ze komen nog weleens van pas. Ik hou van spullen waaraan een herinnering zit, om items een tweede leven te geven, soms op te knappen. Dat is nu hip, maar ik heb dat altijd gedaan.”

Boerderij of bouwval?

Een bijzonder kleinood met een herinnering is het stokoude schoolschriftje dat ze kreeg van de vorige eigenaar van haar huis. Hij was het die de piepende en krakende deur opende, toen Peet en Ruud op een herfsttag in 1977 op goed geluk bij hem aanklopten. “We zagen de boerderij altijd liggen vanaf de grote weg, en dachten: als we daar toch eens konden wonen. Het was de hippietijd, iedereen wilde een boerderijtje.” De buitenkant beloofde weinig goeds: het dak was slecht, de kozijnen waren rot, de stal half vervallen,

het leemstuc afgebrokkeld. Maar naar binnen spiekend, zien de twintigers een zwarte plavuizenvloer, een groene bedstedewand. “De bewoner, een heel oud mannetje, was hier overdag, ’s avonds ging hij naar zijn broer. Al generatieslang was de boerderij familiebezit. Ze wilden hem niet verkopen, niet verhuren, dus dat was dat. Tot we een jaar later werden gebeld: of we toch eens wilden komen praten?”

Geut en goeikamer

Het pand is gebouwd rond 1630. “Als een hallehuis-boerderij, waar mens en dier onder één dak leefden”, zo vertelt Peet. “Het is het oudste huis van Oeffelt. Oorspronkelijk was er alleen een woonkeukenruimte met bedstede, de ‘herd’, waar gestookt werd, en een ‘geut’, een soort speel- en wasruimte. Rond 1700 zijn er een woonkamer en een pronkkamer – de ‘goeikamer’ – aangebouwd, met bedstedes. Het huis kreeg toen de vorm van een kruk, een krukboerderij. Om oud- en nieuwbouw één geheel te laten lijken, werd de gevel bepleisterd met leem. Aan dat ‘grauwe’, grijze pleisterwerk dankt de boerderij zijn naam: Grauwe Hof. Wij hebben het stuc gerestaureerd met een mengsel van wit en gewoon cement, kalk en leem, op gevoel, tot we de juiste tint hadden.” De plek is fantastisch: aan een (toen nog) doodlopend weggetje, naast weilanden, op honderd stappen van de Maas, in natuurgebied Looidal en Maasheggen – dat inmiddels is uitgeroepen tot Unesco Werelderfgoed. Maar de boerderij zelf was eigenlijk onbewoonbaar. “Er was geen stromend water of sanitair, geen riool, geen isolatie. Wel elektriciteit; er hingen twee peertjes, één met een kapje, dat hangt nu in onze koffiehoeke.” >



Een vergelijkbare kleur groen is Chappell Green 83 van Farrow & Ball of Aquamarine-Deep 198 van Little Greene.



Al haar hele
leven struint Peet
kringloopwinkels
en rommel-
markten af. Zo
verzamelde ze
een groot deel
van de inrichting.

*Oud-Hollandse kleuren
als ossenbloedrood zijn
bewaard gebleven*



> Dakpannen uit de omgeving

Decennialang werken Peet en Ruud, met veel hulp van familie en vrienden, aan het opknappen van hun verwaarloosde boerderij. “Ruud heeft het huis eerst bewoonbaar gemaakt; er was een kachel, er kwam weer water uit de put. Toen zijn we getrouwd en er gaan wonen.” Ontsnapt aan de modernisering heeft het interieur nog veel authentieke kenmerken: bedsteden, paneeldeuren, balkenplafonds, schouwen... Het stel renoveert daarom zo veel mogelijk met oude bouwmaterialen die ze kopen of krijgen. “Zoals de oud-Hollandse dakpannen, die komen van vier boerderijen uit de omgeving, we hebben ze zelf van de daken gehaald.” Inspiratie doen ze op in boeken, bij het Openlucht-museum in Arnhem en Stichting Historisch Boerderij-Onderzoek, “daar leerden we onder meer hoe deze boerderijen er vroeger uitzagen”. Ze stuiten op verborgen schatten, zoals een antieke haarspeld en een zeventiende-eeuws zalfpotje, maar ook een heuse

haardplaats verstopt achter een muur, “daar brandt nu weer een kachel”. En ze doen ontdekkingen: “De bedsteden in de woonkamer bleken naar voren gezet, dat zagen we aan het plafond. Wij hebben ze teruggeplaatst, zo werd de kamer ook een stukje groter.” De bedstee-deuren restaureren ze, waar nodig worden oude planken toegevoegd. “En niks gekit hè, kieren horen erbij.”

Historische kleuren
Ook bewaard gebleven zijn de oud-Hollandse kleuren in huis, zoals het bijna zwarte groen van het woonkamer-plafond en het ossenbloedrood van de keukenbalken. “Die kwamen onder de platen tevoorschijn. De planken ertussen had ik eerst gebeitst, maar dat bleek veel te donker. Dus heb ik ze oker geverfd, een kleur die je veel ziet bij oude boerderijen.” De bedsteden in de woonkamer waren boerengroen. “Mooi, maar een beetje heftig. De panelen in de deuren waren lichter; ik heb die kleur zelf gemengd en er de hele wand mee >



*De bedstee-deuren
zijn opgeknapt, maar
kieren en gaten
mochten blijven,
die horen erbij*





Peet omschrijft haar stijl als ingetogen en niet te frivol. “Ik hou van oud en doorleefd maar ook van modern.”
Dus zie je in haar huis een eigentijdse wastafel en strakke wasmand maar ook een klassieke kroonluchter en kachel.

> geverfd.” Alle muren werden wit, lekker fris en licht. “Vroeger verfd en ze die helderblauw, want vliegen hebben daar een hekel aan. Ze maakten de kleur door blauwsel aan de kalkverf toe te voegen. Ik heb het uitgetoet, maar vond het niet mooi, te zwaar. Het huis is al zo donker door de leilindes die we bij de gevel hebben geplant. Dat was het eerste wat we in de tuin deden.”

Sobere stijl

Ruud is een gepensioneerd technisch engineer, Peet werkte jarenlang als creatief therapeut. Ze heeft een artistieke geest en twee rechterhanden: ze (kunst)-schildert, tuiniert, kookt en klust als de beste en heeft een verfijnd gevoel voor interieurinrichting. Haar smaak omschrijft ze als “sober, niet te frivol, niet te romantisch. Ik hou van oud en doorleefd, maar ook van modern en strak. Zo’n stalen stoeltje voor die bedstede, dat vind ik prachtig”. Ze is een verzamelaar, de brocante keukenkast puilt uit van zilvergoed, glaswerk en – haar grote liefde – servies. Spullen die ze gebruikt: “We hebben drie kinderen, vier kleinkinderen en komen allebei uit grote families. Feestjes worden vaak hier gevierd. Niets leuker om dan uit te pakken met een mooi gedekte tafel.”

Drieduizend meter grond

De oude broers zouden verbaasd opkijken als ze hun boerderij nu zouden zien. Het huis is in ere hersteld, en de vervallen stal is omgetoverd tot een leefruimte met grote glazen deuren die leiden naar het paradijs buiten: drieduizend meter grond. “Ooit was het een

verwilderd weiland met een oude eik. Met hulp van Stichting Het Noordbrabants Landschap hebben we weer een boomgaard aangelegd, met oude appel- en perenbomen, en een moestuin – inmiddels een bloementuin. We hebben hagen gezet, leilindes geplant én, bij elke geboorte van onze kinderen, een lindeboom.” Die pronken metershoog bij de oude waterput op de binnenplaats. Vlak bij de gepotdekselde Vlaamse schuur, gebouwd op de plaats van de oude schuur en tegenwoordig in gebruik als atelier en bed and breakfast: “Zo’n mooie plek willen we graag delen met andere mensen.”

Heel veel klusjaren

Als ze hadden geweten dat de renovatie zo’n klus zou worden, hadden ze het misschien niet gedaan, denkt Peet. “Maar we begonnen gewoon, het werd een manier van leven en ik kijk er met veel plezier en warme herinneringen op terug. De boerderij betekent veel voor ons. Dit is een plek met een lange geschiedenis en wij hebben daar een klein stukje aan toegevoegd. We zien het als een geschenk dat we hier al zo lang mogen wonen.” ➡

Logeren op de Grauwe Hof?

De Vlaamse schuur is in 2006 op de oorspronkelijke plek op het erf gebouwd met veel authentieke elementen. De bed and breakfast ligt midden in de natuur en is geschikt voor twee tot vier personen. Van hieruit is het mooi fietsen of wandelen, er zijn tal van routes. Meer informatie op www.grauwehof.nl.



Met uitzicht op de natuur is hier wonen een cadeautje